

е добро и право, за да бы твой собственныатъ си животъ показалъ за припримър на поданиците си. Александаръ Северъ XXV-ый Императоръ Римскій, както що доказува Лампридіи не е търпялъ никакъ въ дворатъ си беззаконнцы, нито ся е приказувалъ съ сродниците си, които съ быле развращени. Единпътъ практилъ на заточеніе єдного младича отъ родните си, за непокорството му, за когото послѣ както съ ся молили Великани, да го прости, твой е одговорилъ: „Мене на свѣтъ найдобро нѣщо е общество,“ съ тия рѣчи е показалъ, защо нито онія, които съ родили въ дворатъ му, нито родните му съ толкова мили,kokлото обществото. Това нѣщо любезный, треба да предпочитатъ, и за свято държатъ сичките владѣтели. Тяготите и должностите, които ся изискуватъ отъ єдного правосѫдца неможатъ ся исчисли, обаче сичката тія може да побѣди благородно, кротко и добродѣтельно сърдце, съ самътъ си добродѣтель: защо сичкото добро на правыатъ сѫдъ зависи отъ искреннѣтъ нѣгова любовъ къмто обществото, правосѫдицатъ треба да гледа да му е чиста совѣстътъ, и да избѣгава при-